

Man gif derefter ifølge Dagsordenen over til 3die Behandling af „Udkast til Lov om Udskrivning til Landkrigstjenesten for 1856“ (Lovforslaget findes i Anhang Sp. 99 og anden Behandling i Tidendens Nr. 64, Sp. 973). Intet Ændringsforslag var stillet, og Sagen i sin Heelhed fattes under Forhandling.

M. Larsen: Da denne Sag var til 2den Behandling, gav den ærede Krigsminister nogle Dplysninger om, hvorledes Hærplanen vilde blive efter den nedfattede Commissions Forslag. Disse Dplysninger vare nu mindre glædelige, idetmindste har det meget bedrøvet mig, at han sagde, at Planen var saaledes, at alt det udfrevne Mandskab skulde indøves, og derefter ligge et Aar til Garnisonstjeneste. Jeg troer nu, at det vil blive en Umuelighed at gennemføre en saadan Plan; thi deels vil den forarsage betydelige Beføstninger for Staten, idet et saa stort Antal skal ligge inde til Tjeneste, næsten det Dobbelte af hvad Hærplanen bestemmer, der skal ligge inde, og deels troer jeg ogsaa, at det i en anden Henseende vil være en Umuelighed; thi, naar Mandskabet kun skal ligge eet Aar til Tjeneste efter Skoletiden, saa skal alt det gamle Mandskab permitteres, saasnart Skoletiden er endt. Jeg maa nu være af den Formening, at en saadan Forholdsregel er uhensigtsmæssig, fordi der vistnok i Garnisonen er flere Poster, som meget vanskeligt kunne overtages af en Recrut, naar han kommer lige ud af Skolen; jeg kan ikke troe Andet, saa længe der kun er Skole een Gang om Aaret, end at 16 Maanedere er det ringeste, en Soldat kan slippe med at ligge i Tjeneste, af den Grund som allerede er fremført. Der er desuden et andet Punkt, som her ikke maa tabes af Sigte; det vil nemlig være til stort Savn for Landbefolkningen, hvis den saaledes skulde undvære 2 Aars

Mandskaber, om Sommeren i den travle Tid, i Høstestid; thi det vil blive Følgen, hvis den nye Hærplan, som Ministeren har omtalt, skulde følges. Den Indvending, som den ærede Krigsminister gjorde imod den af mig forrige Gang antydede Bei, om at have Skole to Gange om Aaret, var efter min Mening mindre vel begrundet. Det er vel vistnok fuldkommen sandt, hvad den ærede Minister sagde, at de bedste Kræfter, som havdes af Underofficersklassen, maatte benyttes i Skoletiden; men naar han tillige yttrede, at den længere Skoletid saaledes vilde medtage de bedste Kræfter, at man i høj Grad vilde savne dem ved Compagnierne, forekommer det mig ikke at være velbegrundet. Vi vide jo dog, at selv om der skulde være Skole to Gange om Aaret, saa vilde det idethøieste kunne medtage 20 Uger, saa blev endda 32 Uger af Aaret tilbage, og naar man deelte dem i 2 Dele, saa blev der dog 16 Uger tilbage. Naar nu det udfrevne Mandskab har gennemgaaet en Skole paa 10 Uger, naar dets Uddannelse saa fortsættes i 16 Uger, og det derefter ligger 4 Maanedere inde i Garnison, saa troer jeg virkelig, at det er tilstrækkeligt; thi naar en Mand i Fredstid ikke paa 10 Maanedere kan uddannes til at blive en dygtig Soldat, saa bliver han det vistnok aldrig efter det Kendskab, som jeg har til Sagen, da jeg dog selv har gjort Garnisonstjeneste i 2½ Aar og derfor kender ei lidet dertil, og dygtig for Krigstid troer jeg neppe Soldaten bliver, førend han kommer i Felten, om han saa ligger inde i 16 Maanedere. Jeg skal derfor meget bede den ærede Minister om alvorlig at tage sig af denne Sag og see at faae Commissionen til at faae ind paa en anden Bei, da den har lagt en stor Ukyndighed for Dagen ved disse Spørgsmaal, og jeg troer virkelig, at det var langt bedre, at den gif hen og lagde sig til at sove, end at fremtøre længere paa denne Bane.